

er jeg rimeligvis temmelig enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgræds (Schovelin) og andre, der staa paa det Standpunkt, at med den Toldlov, vi gennemførte, ramte vi maaske mange endnu føleligere, end vi her ville ramme Tobaksdyrkerne. Jeg mener ogsaa, at der i flere Henseender kan rettes Bebrejdelser mod den Ordning, der er truffen, saaledes som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) for et Øjeblik siden gjorde, men det forekommer mig rigtignok, at det, han udtalte i Dag, langt fra var i Konsekvens af det, han var med til at foretage sig i 1908 og ved tidligere Lejligheder, hvor vi behandlede Toldspørgsmaalet, men det skal jeg i Øjeblikket lade ligge. Det er ikke min Mening at optage en omfattende Debat om disse Spørgsmaal, men jeg maa sige, at dersom vi ikke ændre dette Forhold, dersom vi opretholde Muligheden for en saadan Tobaksdyrkning som den, der vil kunne finde Sted, dersom dette Lovforslag ikke vedtages, opretholde vi den mest vidtgaaende Landbrugsbeskyttelse, vi nogen Sinde have haft her i Landet, og det maa dog være i absolut Modsætning til det saa meget omtalte Frihandelsstandpunkt, som Flertallet, og specielt den højtærede Finansminister, har indtaget indtil denne Dag. Og den Beskyttelse, der endda opretholdes, selv om dette Forslag vedtages i dets nu foreliggende Skikkelse, er en Landbrugsbeskyttelse, der er ret betydelig. Men dette vil jeg fra mit Standpunkt ikke beklage mig over, jeg ønsker kun at konstatere, at den Betragtning, jeg her anstiller, neppe kan modsiges. Og da jeg altid har vedkendt mig, at mit almindelige Standpunkt er Beskyttelsesstandpunktet, finder jeg mig i dette Øjeblik heller ikke foranlediget til, hvad Princippet angaar, at forlade dette Standpunkt. Som jeg har udtalt, maa jeg støtte dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg tror, at jeg her tør tale med fuldkommen Sikkerhed ogsaa paa ærede nære Meningsfællers Vegne.

Jeg hørte meget opmærksomt paa de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Regeringsflertallet (Jerichow), og jeg maa være enig med ham, hvor han øvede nogen Kritik over visse Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg har derfor, hvad disse Enkeltheder angaar, kun en tilføjende Bemærkning at gøre. Jeg frygter for, at nærsomme Vurderingsmænd og Vurderingsformænd ikke ere tilstrækkelig begrænsede lige overfor Muligheden af at kunne gøre sig en fordelagtig Virksomhed ud af denne Taksation osv. Jeg spørger:

Kan der ikke indtræde en Fare for, at de foretage en enkelt Opmaaling og en enkelt Vurdering om Dagen, idet man henholdsvis beregner sig 4 og 6 Kr., og saa gaar til den næste Tobaksdyrker den næste Dag o. s. v.? Ligger der ikke en Fare paa dette Punkt? Dette beder jeg overvejet ved den Udvalgsbehandling, som jeg formoder, at denne Sag vil blive gjort til Genstand for, og anbefaler i øvrigt Sagen til Fremme.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker den sidste ærede Taler og det ærede Medlem, der talte paa Flertallets Vegne her i Salen (Jerichow), meget for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) gjorde nogle Bemærkninger særlig til Lovforslagets formelle Affattelse, og disse Bemærkninger skal jeg ikke rejse nogen Indvending mod. Jeg kan ikke se, at det er nødvendigt at ændre Forslaget i Henhold til det ærede Medlems Bemærkninger, men jeg kan vel se, at flere af de Forslag, han antydede, maaske ville føre til større Tydelighed i Affattelsen, hvis der overhovedet kan rejses nogen Tvivl, hvad jeg dog neppe tror. Men disse Bemærkninger vil jeg selvfølgelig tage alt muligt Hensyn til. Enkelte af dem mener jeg dog at burde knytte nogle Ord til. Naar der er brugt Udtrykket „Oppebørselsbetjent“, og det ikke er specificeret, om det skal være Toldoppebørselsbetjenten eller Amtsforvalteren, er det sket med Villie, fordi man har ment det rigtigt at lade Administrationen til en vis Grad have frie Hænder her og indrette sig efter Praksis. Jeg mener derfor, det vilde være heldigst at lade Udtrykket blive staaende. Der spørges af det ærede Medlem, om det er med Hensigt, at der med Hensyn til Vurderingsformændenes Dagpenge er indsat en fra Ejendomsskyldloven afvigende Bestemmelse, og jeg kan dertil svare, at det er med Hensigt, idet der her paalægges Vurderingsformændene et nyt Arbejde, som ganske vist for et overvejende Antal af disse og i den største Del af Landet ingen Betydning vil faa — men de faa saa heller ingen Dagpenge —, men som for det Par Vurderingskommissioner, for hvilke denne Bestemmelse vil faa Betydning, drejer sig om et ikke helt ringe Tillæg til deres Arbejde. Det gælder navnlig den vestlige Del af Fyn, og der er jo ikke taget Hensyn dertil i det i Ejendomsskyldloven fastsatte Honorar. Derfor have vi fundet det rigtigt at give dem dette lille Vederlag.